

Mantuirea, singura solutie

Comentariu realizat de Alejandro Bullon

Conflictul intre Hristos si Satana se da in jurul suveranitatii divine si se extinde in toate domeniile vietii umane. Dumnezeu este viata! Viata este in Dumnezeu!

Fara Dumnezeu nu exista viata si a te separa de Dumnezeu inseamna a te separa de viata! **"Eu sunt Calea, Adevarul si Viata!"** a spus intr-o zi Isus. **"Cine il are pe Fiul, are viata"** a scris Ioan.

Logic, daca Diavolul doreste sa-L distruga pe Dumnezeu, doreste sa distruga viata, tragandu-l pe om inspre moarte. Si face aceasta prin intermediul pacatului, deoarece Pavel afirma ca **"plata pacatului este moartea"**.

Mergand pe acelasi fir, ce este pacatul?

Este distrugerea vietii, iar cel ce pacatuieste se indeparteaza de viata si se afunda in apele tulburi ale mortii. Pentru ca pacatul distruge fiii preaiubiti ai lui Dumnezeu, tocmai de aceea uraste Dumnezeu pacatul.

Problema este ca fiinta umana a acceptat benevol pacatul. Nimeni nu i-a obligat pe Adam si Eva sa pacatuiasca. Ei au ales in mod voit sa se lase prada ispitei si au ales drumul mortii. Numai ca, dupa ce primii nostri parinti au pacatuit, iata ce s-a intamplat; ne spune Pavel in Romani 5,12 :

" De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit..." "

De aici rezulta ca toti suntem condamnati! Inca din momentul in care ne nastem, avem in sange inclinatia spre rau. Ne nastem despartiti de Dumnezeu, departati de El si in aceste conditii nu putem decat sa fim inclinati inspre faptele firii trupești, pacatoase.

Ieremia 17,9 spune urmatoarele :

" Inima este nespuns de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? "

Din aceasta cauza cu cat te straduiesti mai mult sa faci lucrurile asa cum Dumnezeu ar dori, cu atat te abati in propriile tale umblari. Tatal plange intristat dupa ce si-a maltratata copiii; sotul sufera consecintele unei actiuni nesabuite, facute in graba si se intreaba : " e oare vreo solutie pentru mine? " .

Raspunsul este DA! Exista o solutie la problema pacatului: dar nu este o solutie umana! Stiinta nu poate face nimic, filosofia doar complica lucrurile...tehnologie iti poate usura viata dar nu-ti poate oferi pace in suflet! Educatia poate sa-ti rafineze comportamentul dar nu are puterea de a-ti schimba sentimentele, trairile, ascunzisorile inimii.

Doar Isus este solutia! Doar El iti poate arata iesirea! Vom vedea acest lucru in a doua parte a acestui studiu.

Sa citim Tit 1,1-2 :

" Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavie, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, "

In acest text, Pavel ii spune lui Tit ca speranta, nadejdea vietii vesnice este stabilita si promisa de mai dinainte de inceputul veacurilor. Asta inseamna ca Dumnezeu deja stia ca pacatul va aparea. El este omniscient! Si-atunci prima intrebare pe care un om o pune este : " Si daca Dumnezeu stia ca Omul va cadea, va pacatui si drept consecinta va muri, de ce L-a mai creat? "

Nu s-ar fi evitat atata durere pentru el si pentru rasa umana daca Dumnezeu nu l-ar fi creat?

Cu toata siguranta pot spune ca Da! Dar aceasta ar fi insemnat ca Dumnezeu sa fie impotriva firii sale iubitoare care da viata.

Dragostea, dragul meu nu este egoista, nu cauta doar folosul propriu!

Dragostea este altruista, generoasa si se imparte!

Dumnezeu, cand i-a creat pe Adam si Eva, a impartit viata cu rasa umana, chiar daca stia ca omul va pacatui! Sa intelegem bine acest lucru : omul nu a pacatuit pentru ca Dumnezeu stia ca va pacatui si atunci L-a predestinat ca sa cada; omul a pacatuit pentru ca si-a folosit in mod gresit libertatea si a decis sa pacatuiasca.

Si cum Dumnezeu stia acest lucru, inca de la inceput a stabilit si solutia!

Pacatul nu L-a luat prin surprindere pe Dumnezeu, El avea deja pregatit un plan de salvare!

Efesenii 1,3-5 :

" Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfățiși prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, "

Judecata, aici ne îndeamnă să credem că binecuvântările au fost stabilite în locurile cerești și că toți am fost aleși și predestinați la mântuire. Și asta, înainte de întemeierea lumii!

Am fost predestinați!

Nu am fost predestinați în sensul că vom fi mântuiți împotriva voinței noastre ci în sensul că există un plan pentru noi, inițial.

Dau un exemplu : cravata mea a fost făcută cu un plan inițial. Și care este planul inițial? Ca eu să o folosesc la gat, la cămașă. Dar asta nu înseamnă că pentru că a fost predestinată pentru gat, o voi folosi acolo!

Dacă vreau, o pot folosi pe post de curea, la brau; dar asta nu era predestinația ei!

La fel și noi, ființele umane am fost predestinați ca să fim mântuiți! Planul Divin este că niciunul să nu piară ci toți să fie mântuiți! Dar asta nu înseamnă că toți vor fi mântuiți pentru că atât mântuirea cât și pierderea depind de alegere, de o decizie!

Iar decizia îi aparține omului și nimănui altcuiva.

În a treia parte a acestui studiu vom observa trei aspecte ale lucrării de mântuire : **îndreptarea, sfîntirea și gloriificarea.**

Sa începem cu îndreptarea!

Adevărul minunat al Evangheliei este că Dumnezeu este milostiv cu păcatosul. Milostiv, dar fără a afecta dreptatea; și aici se naște întrebarea **" cum poate un Dumnezeu drept să salveze un om nedrept ? "**. Cum poate fi drept Dumnezeu fără ca să-l condamne pe păcatos? Pentru că în Cuvântul Sau găsim scris că **" plata pacatului este moartea "**. Și atunci ne întrebăm cum poate Dumnezeu să justifice și să ierte o persoană vinovată fără a-și compromite propria Lui dreptate ?

Naum 1,3 spune că Dumnezeu **" nu lasă nepedepsit pe cel rău "**. Și atunci pentru că Dumnezeu să salveze păcatosii ar trebui să nu mai vada păcatele. Cum?

Această întrebare își are răspunsul în moartea Lui Isus pe Calvar!

Hristos a primit plata pacatului nostru, ca locțiitor al nostru! La cruce, El a plătit pentru că eu să pot fi absolvit de păcate. Ne dăm oare seama ce înseamnă că Dumnezeu să ne vada că și cum n-am fi păcatuit niciodată? Ca și cum din ziua în care ne-am născut și până în prezent n-am fi greșit niciodată și am fi respectat legea Lui Dumnezeu întocmai!

Cum poate Dumnezeu să ne vada așa? Foarte simplu : eu și cu tine suntem îmbracați în neprihanirea Fiului Sau! Dumnezeu ne vede la fel de drepti ca și pe Fiul Sau! Noi prin forțele noastre nu suntem perfecți însă atunci când credem în Hristos, Dumnezeu pune în dreptul nostru perfecțiunea Fiului Sau. Dumnezeu te vede acum drept prin Fiul Sau.

Iată ce spune 2 Corinteni 5,21 :

" Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. "

Subliniez ultima parte - **" în El "**. Doar în Hristos putem fi drepti!

Vechiul Testament spune că niciodată să nu justifice păcatul, cu alte cuvinte nu-și spune niciodată unui păcatos " tu nu ești de vină ", nu-l îndreptăți. Și atunci ce înseamnă îndreptarea? Nu cumva tratarea unui păcatos așa cum merita unul care n-a păcatuit?

A fi îndreptat e mult mai mult decât a fi iertat! Este de o mie de ori mai bine decât a fi iertat!

Când Dumnezeu îndreptățește pe cineva, declară în dreptul lui : **" Eu te tratez ca și cum niciodată n-ai fi greșit! "**

Îndreptarea înseamnă că păcatul a dispărut, a fost sters, nu mai există, nu doar a fost iertat.

Îndreptarea îl face pe om la fel de drept ca și Isus Hristos!

Dragul meu, Dumnezeu te vede la fel de neprihănit ca pe Fiul Sau!

De aceea în 1 Ioan 3,7 se spune :

" Cine trăiește în neprihănire este neprihănit, cum El însuși este neprihănit. "

Al doilea aspect al mântuirii este Sfîntirea,

Am fost iertat și îndreptat. Dumnezeu mă vede că și cum niciodată n-am fi păcatuit. Și apoi?

Pacatul continua sa existe in interiorul meu; face parte din firea mea. Pentru ca inca nu s-a produs extirparea a ceea ce este in interiorul meu. Si-atunci am nevoie sa ma ascund in Hristos, trebuie sa invat sa nu ma despart de El! Pentru ca langa El, pacatul nu are loc!

Trebuie sa invat sa traiesc in Hristos! Si acest proces de invatare se intinde pe tot parcursul vietii.

Acest proces de invatare se numeste *Sfintire!*

E un drum lung si dureros. Dar Domnul daca si-a inceput lucrarea in viata ta, cu siguranta ca o va termina si vei iesi biruitor asupra pacatului.

Exista o promisiune foarte frumoasa si anume ca atunci cand Isus va reveni acest muritor se va imbraca in nemurire si pacatosul se va imbraca in neprihanire!

Stii ce inseamna aceasta?

Ca intr-un final, pacatul va fi eradicat din noi si atunci nu vom mai avea dorinta de a pacatui. Ispitele vor fi fost extirpate din firea noastra si natura pacatului nu se va mai ridica pentru a doua oara!

Dar pana in acea zi trebuie sa invatam sa traim cu firea pacatoasa si sa ne ascundem zilnic in Isus - salvarea si sprijinul nostru.

In a patra parte a acestui studiu vom vedea cat de important este sa iesim din teorie si sa intram in experimentarea mantuirii.

Este una sa domni teoria indreptarii prin credinta si alta sa traiesti experienta indreptarii.

Daca eu cunosc indreptarea si sunt profesor in acest domeniu si nu-I dedic timp Lui Dumnezeu zilnic stii care e mesajul pe care i-L transmit? Mesajul este ca eu, cu propriile mele puteri pot trai o viata victorioasa, de aceea nu imi fac timp zilnic pentru El. Dar daca, dimpotriva, eu ma trezesc in fiecare dimineata devreme si ii dedic timp Lui Dumnezeu in studiul Bibliei si in rugaciune, ii spun prin atitudinea mea ca ingenunchez inaintea Maririi Lui pentru ca sunt un biet pacatos! In mine nu e nimic bun si am nevoie disperata de ajutorul Lui!

Dragul meu, tot ce trebuie sa facem este sa recunoastem pacatosenia si neputinta noastra inaintea Lui Dumnezeu! Apoi trebuie sa recunoastem ca, daca noi nu putem, El poate! Si-apoi urmeaza sa alergam in bratele Sale, sa ne marturisim pacatele si sa primim *indreptarea, sfintirea* si cand in sfarsit Isus va reveni - *glorificarea!*

Si o data eradicata pofta pacatului din inima noastra, niciodata nu vom mai vrea sa pacatuim si Hristos va restabili Imparatia Sa pentru totdeauna!

Domnul sa te binecuvanteze!

Traducere si tehnoredactare Horvath Sorin

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com